

Orloven gav nye jobåbninger, så ledige kunne komme i gang igen. Der blev nye muligheder for at sætte ind via loven om den aktive arbejds-markedspolitik. Der blev skabt mulighed for at bringe sammenhænge i de tilbud, der blev givet til ledige – sammenhæng mellem uddannelse og arbejde, men også sammenhæng mellem ledige og beskæftigede via jobrotationsaftaler på virksomhederne.

Der blev skabt mulighed for en særlig fremrykket indsats mod strukturarbejdsledigheden. Når det forventede opsving kom, skulle der ikke være mangel på kvalificeret arbejdskraft. Påstande om mangel på arbejdskraft i virksomhederne skulle imødegås ved, at de regionale arbejdsmarkedsråd havde et betydeligt overblik, så der blev uddannet tilstrækkelig arbejdskraft til at imødekomme de behov, der måtte opstå.

Eventuel mangel på faglært arbejdskraft skyldtes vel i øvrigt først og fremmest, at der ikke var uddannet et tilstrækkeligt antal faglærte især i årene fra 1986 til 1993, hvor arbejdsløsheden steg og steg.

Her 2 år efter at vi fik de nye reformer på arbejdsmarkedet, er situationen markant anderledes. Beskæftigelsen er steget betydeligt. Arbejdsledigheden er faldet – inden for visse områder endda i et omfang, kun få i 1993 troede var muligt.

I flere amter i Jylland er arbejdsløsheden nede på 6-8 pct. I Metalarbejderforbundet er ledigheden fra januar 1994 og til dato faldet fra 17.000 til 6.000 arbejdsløse. I visse metalafdelinger – og det er ikke bare enkelte – har man under 10 ledige. I byggefagene er der lav ledighed; i en række amter er den helt nede på 3-4 pct.

Derfor er der nu basis for yderligere at gøre en indsats for at få langtidsarbejdsledigheden bragt ned.

Der er basis for at give de ledige et tilbud på et tidligere tidspunkt, og der er brug for en fremrykket indsats. Der er også basis for en fremrykket indsats over for dem, der har risiko for at blive langtidsarbejdsløse. Der er basis for at gøre en indsats for de mange unge, der ikke får en uddannelse. Som det har været nævnt flere gange i dag, er det jo en tredjedel af en ungdomsårgang, som ikke får en faglig uddannelse og dermed har den helt store arbejdsløshedsrisiko. Det er den gruppe, der først og fremmest har risikoen for at blive langtidsarbejdsløse. Ufaglærte har en langt større arbejdsløshedsrisiko end faglærte. Derfor er det helt uacceptabelt, at så mange unge ikke får en faglig uddannelse.

Det er også derfor, vi skal iværksætte en forstærket indsats over for de unge, så de får mulighed for en uddannelse. Hvis man sammenligner med uddannelseskapaciteten i f.eks. Tyskland, kan man se, at der er langt flere herhjemme, som ikke får en uddannelse.

Der skal sættes ind. Skal vi langtidsarbejdsledigheden til livs, er der brug for mere end et opsving. Der er brug for, at der inden for det offentlige reserveres et antal job til den gruppe af ledige, der ofte bliver skubbet bagest i ledighedskøen, ikke mindst fordi arbejdsgiverne under den stigende arbejdsløshed frem til 1994 kunne sortere voldsomt i arbejdskraften.

Derfor finder vi i Socialdemokratiet, at det er rigtigt at oprette et antal afgrænsede job eller puljejob, der kan indgå i den række af muligheder og tilbud, som arbejdsformidlingen har til ledige, og jobbene kan have en varighed af op til tre år. Et sådant puljejob på de kendte økonomiske vilkår fra den kommunale jobtræning skulle gerne være det springbræt, der sikrer den enkelte mulighed for et ordinært arbejde. Valgte vi i stedet at oprette eksempelvis 25.000 nye varige job i det offentlige til den gruppe af ledige, der har været ledige længst, ville vi i løbet af kort tid se nye grupper blive skubbet bagest og optræde som langtidsledige.

For Socialdemokratiet er det vigtigt, at der sker en sammenhængende indsats på arbejdsmarkedet. Derfor støtter vi lovforslag nr. L 15, der er til behandling her i dag. Det er også med baggrund i den sammenhængende indsats, at vi afviser at støtte de forslag, der er fremsat af SF. Det drejer sig om beslutningsforslagene nr. B 10, skraldemandsmodellen, og nr. B 11, ret for langtidsledige til at få et ordinært arbejde.

Jeg skal i øvrigt til det sidstnævnte forslag sige, at for Socialdemokratiet har det naturligvis første prioritet, at langtidsledige får et ordinært arbejde, men vi tror ikke på, at det af SF fremsatte forslag løser problemet.

For så vidt angår beslutningsforslag nr. B 12, skal jeg tilkendegive, at vi i Socialdemokratiet opfatter uddannelse som meget vigtig. Det er også det, der er fremgået af mit indlæg. Vi er i Socialdemokratiet glade for, at det er lykkedes at få et stigende antal uddannelsessøgende i gang med en uddannelse. Vi skal videre ad den vej, og derfor har vi valgt at højprioritere uddannelsesindsatsen over for de unge i aktivpakken. Vores målsætning er, at de unge skal have en uddannelse. Det er det, vi lægger op til med lovforslag nr. L 15, som vi diskuterer her i dag.